

Dette digt har jeg skrevet som et af de første. Ordene taler vist for sig selv.

I mit sind er der kaos og rod.

Det omhandler min fortid.

*Jeg tænker på mit liv, som indholdet af en stor kommodeskuffe,
der ligger strøet ud, over gulvet.*

*Nu har jeg til opgave at samle det op - stykke for stykke
og lægge det tilbage igen, i pæn orden.*

Hvert stykke jeg samler op, er et minde.

Nogle minder - har jeg forsøgt at glemme,

fordi - de indeholder hæslige og pinefulde oplevelser.

Men nu - er der ikke noget at gøre.

Jeg er nået til skillevejen i mit liv, og der skal træffes et valg.

Jeg vælger - bevidst om smerten - at begynde at rydde op.

Bodil Neujahr år 2001.